

സിനിൽ അടിയുറച്ച് നിൽക്കുവാനുള്ള ദുങ്കുയുടെ മഹത്യം

ഉമ്മ സലാഹയിൽ നിന്ന് നിവേദനം: അവർ പരിത്വഃ:

« : »

«നബിയുടെ ദുങ്കുകളിൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റവും കുടുതൽ ചൊല്ലിരുന്ന ദുങ്കും:

يَا مُقَبِّلَ الْقُلُوبِ تَبَّتْ قُلُوبٍ عَلَى دِينِكَ

(ഹ്യായാൾ മാറ്റിക്കുന്നവനേ, നീ എന്തും ഹ്യായതെത്ത നിന്തും അനിൽ ഉറച്ചിക്കുണ്ടോ) എന്നതായിരുന്നു.»¹

അഴിൻ നായിപ്പ് ഇബ്രാഹിം അലു സൗലാഡിന്റെ ‘ഹുസ്കു കസ്മി മുഖാമു’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്
വിവർത്തനം: അസ്ത്രാർ ജഞ്ചാർ അസ്ത്രാല്ല

¹ സന്തു തതിക്കുദി. അതിനാൽ ഒരു ശാഖിയിൽ ‘സ്വഹീന’ അക്കിലിട്ടുണ്ട്.